

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 698/17	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. K. (1)	w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca 2002r. do nieustalonego dnia i miesiąca 2005r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie doprowadził	

		<p>K. C. do poddania się innym czynnościom seksualnym poprzez dotykanie jej w okolice krocza oraz masturbowanie się przy niej, w tym w okresie od 10 października 2004r. ww. czynności dopuścił się w stosunku do osoby małoletniej, a nadto w nieustalonym dniu i miesiącu 2005r. doprowadził K. C., przy użyciu przemocy i wbrew jej woli, do obcowania płciowego,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 200 § 1 k.k. i art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 30 czerwca 2001r. oskarżony S. K. (1) zawarł z E. D. związek małżeński. E. D. była matką K. C. i M. D., oskarżony miał synów M. i S. K. (2). Od czerwca 2000r. małżonkowie zamieszkali w mieszkaniu oskarżonego w W. przy Al. (...), wraz z nimi zamieszkała również małoletnia wówczas K. C. i M. K. (1). Początkowo K. C. zajmowała pokój wspólnie z synem oskarżonego a w późniejszym czasie wydzielono dla niej część przestrzeni w pokoju zajmowanym przez małżonków.</p>	Wyjaśnienia S. K. (1)	75-76, 128	

Między oskarżonym a pokrzywdzoną dochodziło do sprzeczek związanych z wymaganiami w zakresie nauki i obowiązków K. C..

W nieustalonym czasie K. C. wraz z P. G. powiedziały E. K., że S. K. (1) miał dotykać je w miejsca intymnie, gdy ta nie zgodziła się na ich wspólne nocowanie u jej siostry na W.. Obie później przekazały matce pokrzywdzonej, że wymyśliły oskarżenia przeciwko S. K. (1).

W nieustalonym czasie K. C. uciekła z domu zostawiwszy list, którego jej matka wówczas nie odczytała, zaś po jej powrocie wywiązała się sprzeczka między pokrzywdzoną a oskarżonym, który kazał jej opuścić swoje mieszkanie, co też uczyniła.

W maju 2015 roku związek oskarżonego z E. K. się rozpadł, zaś jako powód E. K. wskazała, że dowiedziała się od K. C., że ten w okresie od 2002 roku do 2005 roku ją molestował, po znalezieniu listu pozostawionego kilka lat wcześniej przez córkę.

W świetle opinii sądowo-seksuologicznej nie stwierdzono u oskarżonego upośledzenia umysłowego ani zaburzeń preferencji seksualnej.

S. K. (1) nie figuruje w rejestrze karnym.			
Zeznania M. K. (1)	86-87		
Częściowo zeznania E. K.	23-24		
Zeznania S. K. (2)	294		
Zeznania M. K. (2)	294		
Zeznania B. L.	295		
Opinia sądowo-seksuologiczna	308-331		
Opinia z zakresu badań poligraficznych S. K. (1)	387-435		
Opinia z zakresu badań poligraficznych K. C.	463-526		
Karta karna	77, 148, 165, 176		
<i>o.1. Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	S. K. (1)	Jak w pkt. 1.1.1.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
w okresie od nieustalonego dnia i miesiąca 2002r. do	Akt oskarżenia	97-102	

<p>nieustalonego dnia i miesiąca 2005r., w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielokrotnie doprowadził K. C. do poddania się innym czynnościom seksualnym poprzez dotykanie jej w okolicy krocza oraz masturbowanie się przy niej, w tym w okresie od 10 października 2004r. ww. czynności dopuścił się w stosunku do osoby małoletniej, a nadto w nieustalonym dniu i miesiącu 2005r. doprowadził K. C., przy użyciu przemocy i wbrew jej woli, do obcowania płciowego.</p>			
<p>2. OCena DOWOdów</p>			
<p>o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.</p>	<p>Wyjaśnienia S. K. (1)</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego zostały uznane przez Sąd za w całości wiarygodne. Oskarżony konsekwentnie kwestionował swoje sprawstwo, wskazując, że oskarżenia pod jego adresem dotyczące molestowania M. C. miały miejsce w związku z wszczęciem rozwodu i podziałem majątku z jego ówczesną małżonką, matką pokrzywdzonej,</p>	

		<p>on sam zaś nigdy nie zachowywał się niestosownie w stosunku do pokrzywdzonej i innych kobiet. Oskarżony wskazywał na swoją trudną relację z pokrzywdzoną, która jako nastoletnie dziecko buntowała się, uciekała z domu, miała problemy z nauką i dyscypliną.</p>
<p>Zeznania M. K. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Jako wspólnie zamieszkujący z oskarżonym i pokrzywdzoną w okresie zarzutu wskazywał on na przebieg wspólnego życia rodzinnego domowników, zachowanie ojca i jego burzliwe relacje z pokrzywdzoną a także dobry kontakt, jaki nawiązał z M. C., która nigdy wcześniej nie wskazywała, że była ofiarą molestowania seksualnego ze strony S. K. (1).</p>	
<p>Częściowo zeznania E. K.</p>	<p>Zeznania świadka zasługują na uwzględnienie w zakresie, w jakim świadek zeznawała na okoliczność zawarcia związku z oskarżonymi, miejsca wspólnego zamieszkania w okresie zarzutu, relacji zdarzeń a także relacji zdarzeń, których była naocznym świadkiem w trakcie trwania małżeństwa. W pozostałym zakresie zeznania nie zostały uznane za wiarygodne ze</p>	

	względów przytoczonych poniżej.	
Zeznania S. K. (2)	Jako w pełni wiarygodne należy ocenić zeznania świadków, które są spójne logiczne i wzajemnie ze sobą korespondują. Z zeznań świadków, członków rodziny oskarżonego wynika, że ten nigdy nie zachowywał się nieobyczajnie oraz niestosownie w stosunku do kobiet a także małoletnich dziewczynek, córek członków rodziny. Świadcowie wskazywali, że ich niepełnoletnie dzieci, które wielokrotnie zostawały pod opieką oskarżonego i nigdy nie zgłaszały niestosowanych zachowań z jego strony, świadek M. K. (2) opowiadała nadto o własnych doświadczeniach z oskarżonym, tj. niedoświadczanie przemocy seksualnej z jego strony będąc pod jego opieką, kiedy była małoletnią.	
Zeznania M. K. (2)		
Zeznania B. L.		
Opinie z zakresu badań poligraficznych	Dowody wiarygodne, spełniające wymogi proceduralne, nadto pełne, klarowne i wewnętrznie niesprzeczne. Nie były kwestionowane w toku	

	postępowania przez strony.		
Opinia sądowo-seksuologiczna	Sąd podzielił opinię biegłego seksuologa na okoliczność nie stwierdzenia w toku badania u oskarżonego zaburzeń preferencji seksualnych. Opinia spełniają wymogi stawiane przez przepisy proceduralne. Jest pełna, klarowna i wewnętrznie niesprzeczna. Jej wnioski są wyważone i należycie umotywowane.		
Karta karna	Dowód wiarygodny, dokument sporządzony przez właściwe organy, w odpowiedniej formie, spójny z pozostałym materiałem dowodowym.		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.	Zeznania K. C.	Sąd nie dał wiary zeznaniom pokrzywdzonej. Mając na uwadze całokształt zebranych w sprawie dowodów a także doświadczenie życiowe Sądu, wersja zdarzeń przedstawiana przez pokrzywdzoną,	

		<p>wskazująca na popełnienie przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie znajduje uznania Sądu. W niniejszej sprawie dostrzegalny jest toczący się od wielu lat konflikt między obiema stronami postępowania, w ocenie Sądu nie bez znaczenia jest również fakt, że niniejsze postępowanie zostało zainicjowane w czasie zainicjowania sprawy rozwodowej między matką pokrzywdzonej a oskarżonym z jego powództwa. Wskazać również należy, że zeznaniom pokrzywdzonej nadto przeczą jej zgromadzone i uznane za wiarygodne w sprawie dowody.</p>
Częściowo zeznania E. K.	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków w całości. Świadcowie ci, ze względu na łączące ich z pokrzywdzoną K. C. więzy krwi a także z uwagi na niechęć do oskarżonego mieli interes we wspomżeniu przyjętej przez pokrzywdzoną wersji zdarzeń. Ich zeznania nie były spójne, nie korelowały z uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym. Nadto, pewne elementy zeznań świadków noszą znamiona ustalonej i powtarzanej wersji zdarzeń, powielanej przez bliskich pokrzywdzonej, mających być jej relacją zdarzeń będących podstawą oskarżenia.</p>	

	Nadto część zeznań świadków nie dotyczy zdarzeń objętych postępowaniem w niniejszej sprawie.	
Częściowo zeznania P. G.		
Zeznania M. D.		
Zeznania A. Ł.		
Zeznania K. B.		
Opinia psychologiczna	<p>W ocenie Sądu opinie biegłej psycholog są pełne, rzetelne i fachowe zaś biegła posiada duże doświadczenie w opiniowaniu na potrzeby spraw sądowych.</p> <p>Jednakże wskazać należy, że wprawdzie opinie biegłych są istotnym dowodem, lecz przy tym podkreślenia wymaga, że jedynie pomocniczym dla Sądu w zakresie oceny zeznań świadka. To Sąd dokonuje oceny wiarygodności zeznań świadków w aspekcie całokształtu okoliczności, o których mowa w art. 7 k.p.k. Ogólny pogląd odnośnie wiarygodności zeznań opiniowanego przez biegłą świadka, Sąd wyrobił sobie na rozprawie i na podstawie wszystkich dowodów i okoliczności sprawy, zaś wobec uznania zeznań pokrzywdzonej K. C. za niewiarygodne, Sąd, mimo fachowości sporządzonych opinii, nie</p>	

	poczynił w ich oparciu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.		
Ustna uzupełniająca opinia psychologiczna			
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	S. K. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Zgodnie z treścią art. 200 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu odpowiedzialności karnej od roku do lat 10 podlega osoba, która dopuszcza się wobec osoby małoletniej poniżej lat 15 innej czynności seksualnej lub doprowadza ją do poddania się takim czynnościom albo do ich wykorzystania, zaś zgodnie z art. 197 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu odpowiedzialności karnej od roku do lat 10 podlega ten, kto przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem doprowadza inną osobę do obcowania płciowego.			
Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, Inna czynność seksualna, w rozumieniu art. 200 § 1 k.k. (a także w rozumieniu art. 197 § 2 k.k. oraz art. 198 i 199			

k.k.), to takie zachowanie, niemieszczące się w pojęciu "obcowania płciowego", które związane jest z szeroko rozumianym życiem płciowym człowieka, polegające na kontakcie cielesnym sprawcy z pokrzywdzonym lub przynajmniej na cielesnym i mającym charakter seksualny zaangażowaniu ofiary, co obejmuje te sytuacje, w których sprawca, zmierzając do pobudzenia lub zaspokojenia swojego popędu, nie tylko dotyka narządów płciowych pokrzywdzonego (choćby przez bieliznę lub odzież), lecz podejmuje również inne czynności w zetknięciu z jego ciałem (np. pieszczoty, pocałunki). Bez wątpienia w tym zakresie znaczeniowym mieści się także dotykanie piersi ofiary z kolei zachowanie w postaci obnażania się i onanizowania w obecności małoletnich dziewcząt nie należy do zachowań wypełniających znamiona przestępstwa z art. 200 § 1 k.k. (zob. postanowienie SN z 21.05.2008 r., V KK 139/08, LEX nr 435319; wyrok SN z 5.04.2005 r., III KK 187/04, LEX nr 148234).

Z kolei pojęcie obcowania płciowego w ujęciu art. 197 § 1 k.k. jest szersze od pojęcia spółkowania, nie będąc z nim tożsame, a zatem w jego zakres

wchodzą też takie kontakty o charakterze seksualnym, które zmierzają do zaspokojenia popędu płciowego, są zbliżone do spółkowania, stanowią w konkretnym wypadku jego surogat i naruszając wolność pokrzywdzonego w stopniu wyższym niż inne "czynności seksualne", przy czym warunkiem przyjęcia tego jest bezpośredni kontakt narządów płciowych przynajmniej jednej osoby (sprawcy lub ofiary) z narządami drugiego, niekoniecznie płciowymi. Zatem w sytuacji, w której sprawcy chcąc zaspokoić swój popęd płciowy wkładają ręce do narządów rodnych kobiety, penetrując je, a nie dotykają jedynie zewnętrznie tego narządu, realizują zamiar "obcowania płciowego" w rozumieniu przepisu art. 197 § 1 k.k., a nie "innej czynności seksualnej", o jakiej mowa w § 2 tegoż artykułu (zob. wyrok SA w Katowicach z 9.11.2006 r., II AKa 323/06, LEX nr 216965).

Podsumowując wyniki przeprowadzonego postępowania, Sąd nie podzielił stanowiska oskarżyciela publicznego i uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

W niniejszej sprawie od początku postępowania zarysowane były dwie

wersje zdarzeń, jedna konsekwentnie wskazująca na sprawstwo oskarżonego, druga na jego niewinność. Konieczne stało się zatem przeprowadzenie innych dowodów uzupełniających, które mogłyby w pewnym zakresie zanegować lub potwierdzić wiarygodność uprzednio przeprowadzonych w sprawie dowodów. Dowodami pomocniczymi w niniejszym postępowaniu były opinie biegłych z zakresu seksuologii i badania poligraficznego, do których, w szczególności do ekspertyz wariograficznych, Sąd podszedł z dużą ostrożnością, oceniając je zgodnie z dyrektywami wskazanymi w art. 7 k.p.k.

Sąd miał na względzie, że przeprowadzone opinie z zakresu badań poligraficznych S. K. (1) i M. C. nie są podstawą oceny wiarygodności obojga a ukazują jedynie na emocjonalne ślady zdarzenia w psychice badanego, niebędące jednocześnie dowodem winy lub niewinności oskarżonego (zob. wyrok SA w Krakowie z 6.12.2017 r., II AKa 232/17; postanowienie SN z 15.05.2020 r., IV KK 476/19, LEX nr 3275577). Niemniej wskazać należy, że dowody te wytworzyły

niedające się usunąć wątpliwości, które zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. winny być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego.

Jedną z podstawowych zasad przyświecających Sądowi w procesie karnym jest zasada domniemania niewinności. W sytuacji, gdy w sprawie, w której zarysowane są dwie przeciwstawne wersje zdarzeń, w których brak jest jednoznacznych dowodów przemawiających na niekorzyść oskarżonego, a materiał dowodowy nasuwa wiele wątpliwości – brak jest podstaw do wydania wyroku skazującego.

W świetle powyższego, w sytuacji, gdy nie wykazano z całą pewnością, iż oskarżony dopuścił się wobec pokrzywdzonej czynów z art. 200 § 1 k.k. oraz art. 197 § 1 k.k. jedynym możliwym rozstrzygnięciem jest uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się	Przytoczyć okoliczności
-----------	--------------------------------	------------------------------	-------------------------

		do przypisanego czynu	
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	Wobec uniewinnienia oskarżonego, na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. Sąd kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.		
6. Podpis			